

Vägen ur krigsfällan: LaRouches landbrostrategi

Vi har inträtt i en tid, mätt med den nukleära och termonukleära kraftutvecklingens klocka, då den långa historien av direkt eller indirekt imperialistiska sjömakters herravälde över jordklotets stora landmassor inte längre är praktiskt godtagbar. I stället kommer en forskningsdriven, kapitalintensiv utveckling av den grundläggande ekonomiska infrastrukturen och befolkningens levnadsstandard att prägla varje framgångsrik form av civiliserad utveckling av förbindelserna mellan världens suveräna nationer. För det ändamålet måste jordklotets tundror och öknar erövrats genom kraften i en forskningsdriven teknologisk utveckling av arbetets ökade produktiva förmåga. Ekonomisk utveckling måste nu spridas från nationerna i kanten på Arktis, söderut mot Antarktis.

Lyndon H. LaRouche på konferens i Moskva 24 april 2007

I ngen som följer det pågående spelet runt Irankrisen kan undgå att slås av likheten med hur första världskriget började, en stor upptrappning på båda sidor som när som helst kan laddas ur i ett krig. Just nu befinner sig tre hangarfartygsstridsgrupper i Persiska viken och incidenterna avlöser varandra. Nyligen frigavs 16 brittiska sjömän efter att ha kränkt iranskt territorialvatten, i vad som är svårt att se som något annat än en provokation från brittisk-amerikansk sida. Ytterligare bevis för de aggressiva intentionerna på den anglo-amerikanska sidan kom när två hangarfartyg med åtföljande skepp passerade Hormuzsundet med 17 000 marinkårssoldater utan att meddela den iranska regeringen. Med så många skepp ihoptryckta på så liten yta är dylika och värre avsiktliga eller oavsiktliga incidenter mer eller mindre oundvikliga, och kan i en handvändning utlösa det av vice president Cheney så hett eftertraktade kriget. Särskilt provokativa måste den iranska ledningen uppfatta de krigsskådespel och andra förberedelser som syftar till att bekämpa iranska vedergällningsaktioner efter ett anglo-amerikanskt (alternativt israeliskt) angrepp på Irans kärnkraftsprogram samt det fula spelet att försöka provocera fram en sunni-shia-konflikt, exempelvis i Libanon.

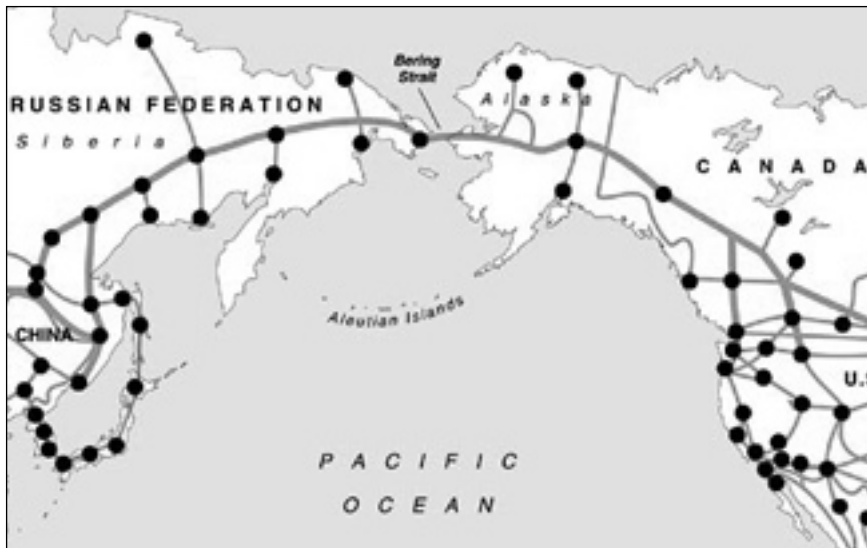
Man måste beakta den strategiska kontext i vilken dessa

utvecklingar äger rum. Vi befinner oss nu i vad LaRouche beskriver som en sammanbrottsfas av det internationella finanssystemet och det är samma individer som kontrollerar George Bush, Dick Cheney och Tony Blair som också, under kodordet "Globalisering", kontrollerar finanssystemet. En lång rad olika mekanismer kan blåsa ur värdet på USA-dollar, världens reservvaluta, och kasta in oss i en kris långt värre än

den på 1930-talet. Som exempel kan nämnas den pågående kollapsen av den amerikanska bolänemarknaden, den japanska räntehöjningen som kan sätta stopp för gratislån till spekulanter, hyperinflationen i råvarupriserna eller hedgefondernas helt oreglerade spekulation. De flesta av dessa mekanismer ligger bortom nationalstaternas kontroll. Ingenting är detta så

tydligt som i exemplet med hedgefonder. De är nästan undantagslöst registrerade på Caymanöarna, en brittisk kronkoloni, de är helt utan insyn från någon myndighet och används för att plundra företag och kontrollera hela länder. Före och under G8-mötet protesterade briterna våldsamt, tillsammans med sina amerikanska agenter, mot alla former av reglering, som bland andra tyskarna föreslog, av dessa destruktiva finansinstrument.

I denna situation har LaRouche klart definierat utvägen,

Follow the unfolding of the true strategic world picture at www.larouchepac.com

- Strategic updates several times a day, including developing stories.
- The latest from economist and statesman **Lyndon H. LaRouche, Jr.**
- Special events such as LaRouche speeches broadcast over the internet. The next one, **"THE WORLD'S BIGGEST LOOSE END,"** takes place the 21st of June 2007 at 1900 CET.

ett nytt finanssystem i Franklin Delano Roosevelts anda. LaRouches strategi bygger, likt Roosevelts, på nationalstatens rätt att skydda sitt lands befolkning och välfärd mot övernationella finansintressen. Inte bara måste spekulationen stoppas utan de därmed förknippade skulderna måste dessutom till stora delar avskrivas för att länder inte skall gå en "afrikanisering" till mötes och kollapsa under vikten av obetalbara skulder. Detta tillsammans med ett globalt New Deal, globala infrastrukturella projekt, likt den nyss föreslagna Beringssundsförbindelsen mellan Ryssland och USA, för att bygga bort grunden till fattigdom och svält, är det föreslagna alternativet. Sättet detta kan uppnås på är att de fyra stora – USA, Ryssland, Kina och Indien – går samman och hittar former att arbeta gemensamt. Tillsammans besitter de en sådan avgörande del av jordens naturtillgångar, befolkning och yta att de krafter som skulle kunna tänkas vilja stoppa en sådan utveckling skulle bli helt neutraliserade. Andra länder har då en möjlighet att gå med i denna strategiska allians och bidra efter egen förmåga till att bygga Jordens kommande 50 år och ge framtida generationer en välfärd långt högre än den vi i väst åtnjuter idag.

LaRouches idéer har varit en klar vägvisare för president Putin, som den senaste tiden tagit en del remarkabla initiativ för att leda världen bort från krig. Genom att begränsa de ryska oligarkernas makt har han klart och tydligt visat sitt motstånd mot globaliseringens effekter på Ryssland. Han har vid upprepade tillfällen pekat på den amerikanska traditionen från Roosevelt som den potentiella grunden för positiva mellanstatliga relationer. Vid det nyligen avslutade mötet i S:t Petersburg gick han till och med så långt att han krävde en ny internationell finansstruktur. Han har dessutom räckt USA handen i frågan om ett robotförsvar mot påstådda iranska raketer, genom att erbjuda ryskt stöd för baser i Azerbajdzjan istället för i Polen och Tjeckien. Svaret från den brittisk-amerikanska sidan kan inte beskrivas som annat än irrationellt. Putin anklagas för allt mellan himmel och jord för att han haft mage att försvara sin nation mot globaliseringen. Istället för att inleda sonderande samtal och intensifiera diplomatiska kontakter har Bush sänts ut för att ytterligare försöka provocera Ryssland, nu senast i Kosovo. Det föreslagna robotsystemet, vilket lätt kan omrustas till att bära kärnvapen, kommer från Polen och Tjeckien att ha cirka tre (!) minuters flygväg till Moskva. Taktiken är enkel brittisk geopolitik: förhindra kontinentaleuropeiskt och ryskt samarbete. Det är lite märkligt att det är Putin som blir skälld för att föra en kallakriget-retorik.

Hoppet står till LaRouche och den runt honom framväxande ungdomsrörelsen LaRouche Youth Movement (LYM). I USA har man lyckats skapa en miljö där en motion äntligen har lagts fram av den demokratiska kongressmannen Dennis Kucinich om att inleda en riksprocess mot vicepresident

Atomfred istället för atomkrig

Under våren har Lyndon LaRouches internationella närvaro intensifierats i takt med att hans lösningar vunnit gehör hos ledande politiker och andra opinionsbildare. Sedan länge är LaRouche ett etablerat namn i Ryssland, han har frekvent figurerat i ryska medier och är hedersmedlem i den ryska Vetenskapsakademien. Den 24 april hölls en konferens anordnad av den ryska Vetenskapsakademins råd för studiet av produktivkrafterna i samarbete med det ryska transportministeriet, under temat Megaprojekt för östra Ryssland. På konferensen upplästes ett tal skrivet av LaRouche i vilket USA:s och Rysslands traditionella roll som samarbetspartners klargjordes. Ur konferensen kom ett initiativ att påbörja den sedan länge planerade förbindelsen över Berings sund mellan Alaska och nordöstra Ryssland.

Bara tre veckor senare var LaRouche, tillsammans med sin fru Helga Zepp-LaRouche, på plats i Moskva i egen hög person för firandet av den ryske ekonomen och akademiledamoten Stanislav Mensjikov. I en festsal fylld av Rysslands ledande vetenskapsmän och akademiker lyssnade alla spánt till LaRouches analys av världsläget och dess lösning. Återigen ledde detta till en rad nya diplomatiska initiativ från rysk sida riktade till de institutioner som LaRouche leder och som representerar det riktiga USA.

Den senaste interventionen kom i början på juni när LaRouche bjöds in till en dialog i Rom med Italiens vice finansminister Alfonso Gianni och den f.d. finansministern Giulio Tremonti på temat "Ekonomins framtid: Marknadsradikalism eller New Deal". LaRouche tog tillfället i akt att slå fast vikten av ett samarbete mellan "De fyra stora" USA, Ryssland, Kina och Indien för att kunna reformera världsekonomin och inleda byggandet av de föreslagna "mega"-projekten. Han fick medhåll av Gianni om behovet av ett nytt finanssystem och åtgärder för att sätta åt hedgefonderna, och också av Tremonti som sedan länge kämpat för "LaRoucheianska" infrastrukturprojekt. Tremonti kommenterade om sin tid i regeringen då Italien satt som ordförande i EU att han hade mött mer av mentala hinder mot infrastrukturprojekt än av politiska. Hjälp till att riva ner spärrens!

Dick Cheney, uttryckligen för hans krigshets mot Iran. Man är också på god väg att krossa sydstataren Al Gore, vilket är nyckeln till att befria det demokratiska partiet från det ok av högerextrema krafter som håller partiet i ett tillstånd av handlingsförlamning. Nyligen slog Gore själv ihjäl alla illusioner om sig själv som en världsförbättrare genom att öppet gå emot ett avsättande av Cheney genom riksrikt. Den internationella mobilisering LYM står för har dock lett till att fler och fler delstater och städer tar upp LaRouches kastade handske och verkar för att äntligen sätta punkt för Bush-Cheney-regimen. Genom att mobilisera människor inom alla samhällsskikt runt de högsta idéerna och idealen människan har producerat har man lyckats försätta berg och ge världen en chans att överleva den pågående krisen. Detta är vad vi måste åstadkomma också i Sverige. Det är dags att lämna den omoraliska neutraliteten åt sidan och ta ställning. Sverige kan spela en viktig roll i att bryta Europas handlingsförlamning. Genom att sluta obstruera den tilltänkta gasledningen i Östersjön och istället verka för dess omedelbara byggnad kan vi hjälpa till att föra Ryssland och Europa närmare varandra. (De många projekten för att utveckla Nordkalotten kan leda till en oanad produktiv ökning.) I Danmark har våra kolleger i Schillerinstitutet fått igång en diskussion på parlamentsnivå om huruvida man skall knyta ihop landet genom att bygga ut ett magnetstågätverk.

**Låt oss följa LaRouche och den danska optimismen!
Gå med du också!**

LaRoucherörelsen i Sverige

tel. 08-98 30 10, pg. 34 15 59-3, e-post larouche@nysol.se, www.nysol.se